

tildele Embederne et tilbørligt Tilskud af Stiftsmidlerne. Embedet, hvor jeg bor, hører til det allermindste, det skal være saa lille, at det i Naadensaaret ikke kan give en eneste Øres Indtægt til den ny Mand, der nu skal kaldes. Naar Embedet altsaa paa Grund af 3 forskellige Forhold, Byggegæld, Pension og endelig den Omstændighed, at en stor Tiende i et Sogn henlægges til en Fond til Opførelse af en ny Præstegaard, er meget lille, synes det mig, at der her er et Sted, hvor man burde komme til Hjælp, og jeg henstiller til den højtærede Minister at ville betænke dette Embede lidt rundeligt. Det er et 3-Sogns Embede, og Sognene ligge meget afsides fra hverandre. Præsten har over 1 Mil til den Kirke, der i Tiden skal gaa bort, og der findes der en stor Befolkning, der i mange Maader gør Krav paa Præstens Arbejde. Jeg tror, at man godt kan være lidt rundelig her uden at træde andre berettigede Krav for nær. — Jeg vil samtidig omtale en Forespørgsel, som jeg ved 1ste Behandling rettede til den højtærede Minister. Jeg tillod mig at spørge, hvorfor Sparbjærg Kirke, der i en Aarrække havde staaet paa Finansloven, nu var falden ud. Jeg ved, at i tidligere Tid kom den ikke til Udførelse af forskellige Grunde. Man sagde den Gang, at det var ikke saa paa-trængende nødvendigt som andre Ting, der laa paa Tingets Bord, og man syntes heller ikke, at det Tilskud, som vedkommende Beboere vilde yde, var stort nok efter Forholdenes Natur. Da jeg nu forleden spurgte den højtærede Minister om, hvorfor Forslaget var faldet helt ud, blev der sagt, at Finansudvalget havde ladet Sagen falde, fordi Befolkningen i Sognet var saa lille, og fordi man mente, at man burde vente, indtil den Sum, hvorfor Præstegaarden skal bygges ved Hjælp af den opsparede Tiende, kom til Stede. Ja, saa vil det rigtignok vare mange Aar. Jeg skal hertil for det første sige, at Befolkningen i Sognet er ingenlunde lille. Hvis den højtærede Minister vilde komme en Dag, hvor der er den mindste Smule Anledning mere til at gaa i Kirke end sædvanlig, vil han kunne se, at Kirken ikke kan rumme Kirkegængerne. Der er nemlig foregaaet en stor Indvandring til Sognet paa Grund af de store Mosefabrikker der, og naar et forholdsvis almindeligt Antal af Befolkningen vil gaa i Kirke, kan det ikke rummes i Kirken. Med Hensyn til det andet Punkt, at man vil vente, indtil der er opsparet tilstrækkeligt til Præstegaarden, vil jeg sige, at Kirken er jo ganske uafhængig af

Præstegaarden. Kirken kan flyttes, eller der kan bygges en ny Kirke, men det kommer ikke Præstegaarden ved. Jeg kunde forstaa, hvis de kom med Krav om en ny Præstegaard, at man da sagde: Nej! I maa vente, indtil der er opsparet en tilstrækkelig stor Sum. Kirken kan man derimod godt bygge, idet Præsten i Thorup—Kvolds—Bonits Sogn skal udføre Arbejdet her. Jeg ved ganske vist ikke, om Befolkningen endnu har samme Interesse af Kirken eller vil yde det samme Bidrag som før; men skulde der komme et Andragende i dette Foraar eller i Forsommeren, og det blev frembaaret med samme Kraft og samme eller maaske helst lidt større Tilskud fra Befolkningens Side, haaber jeg, at den højtærede Minister vil stille sig velvillig, og at vi i alt Fald atter maa faa Sagen op til Forhandling paa Finansloven.

Oscar Hansen: Jeg vil gerne omtale Ændringsforslag Nr. 196, Betænkningens Nr. 219, der omhandler et Forslag til en Bevilling til Udgivelse af en international Katalog over matematisk-naturvidenskabelig Litteratur. Dette Forslag maa jeg, efter hvad jeg tidligere har udtalt her i Tinget, naturligvis modtage med Glæde, da det er min Opfattelse, at den Maade, Bøger gøres frugtbringende paa, er, at de komme til Anvendelse. Jeg har tidligere her i Tinget talt med den forhenværende Kultusminister, den nuværende Indenrigsminister, om at drage Omsorg for, at Bøgerne i vore offentlige kostbare Samlinger kunne komme til en rigere Anvendelse, end det hidtil har været muligt. Han fremskaffede da en Fortegnelse over de offentlige Bogsamlinger, som fandtes her i Byen, og som købte Bøger for Statens Penge. Der var paa denne Fortegnelse ca. 40 saadanne; men der er sikkert nok endnu flere. Denne Fortegnelse fremkom og blev trykt. Jeg tror ikke, der er et eneste Menneske, der har Kendskab til samtlige disse Biblioteker. Ved videre Forhandling med den ærede Minister fik man Forholdet ordnet saaledes, at det blev paalagt de mindre Biblioteker at gøre Indberetning til Overbibliotekaren ved det store, kgl. Bibliotek over de Bøger, som bleve anskaffede i Aarets Løb. Der var forskellige praktiske Grunde, som førte hertil, men som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Jeg ser nu af Universitetsaarbogen 1896—97, af Ministeriets Korrespondance med Konsistorium, at disse Indberetninger til det store, kgl. Bibliotek komme kvartalsvis. Jeg vil da spørge den